

பிரிவு 5 சைவ இலக்கியங்களும் வாழ்வியலும்

சைவ சமயம் என்பது வெறும் வழிபாட்டு முறை மட்டுமல்ல, அது ஒரு வாழ்வியல் நெறி. "அன்பே சிவம்" என்ற உயரிய தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பக்தி, ஒழுக்கம், சமூக நல்லிணக்கம் மற்றும் மெய்ஞானம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது சைவ வாழ்வியல். இதனை பறைசாற்றும் கருவிகளாகச் சைவ இலக்கியங்கள் திகழ்கின்றன. இவை காலத்தால் முற்பட்டவை. மற்றும் ஆழமான தத்துவப் பின்னணி கொண்டவை. இவை எண்ணற்றவையாக இருந்தாலும் இவற்றுள் முக்கியமானவற்றை இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

முதலாவது பிரிவு தோத்திரங்கள் அல்லது பக்தி இலக்கியங்கள். இதன் முக்கிய உதாரணம் பன்னிரு திருமுறைகள். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகியோரின் தேவாரங்கள், மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகம் மற்றும் ஏனைய அடியார்களின் பாடல்கள் இதில் அடங்கும். இவை பக்தியையும் இறை அனுபவத்தையும் முன்னிறுத்துகின்றன.

இரண்டாவது பிரிவு சாத்திரங்கள் அல்லது தத்துவ இலக்கியங்கள். மெய்கண்டசாத்திரங்கள் இவற்றில் முக்கியமானவை. சிவஞானபோதம் உள்ளிட்ட பதினான்கு சாத்திரங்கள், சைவ சித்தாந்த தத்துவங்களை அறிவியல் பூர்வமாகவும், தர்க்க ரீதியாகவும் விளக்குகின்றன.

சைவ இலக்கியங்கள் மனிதன் எவ்வாறு வாழ வேண்டும் என்பதற்குத் தெளிவான வழிகாட்டுதல்களை வழங்குகின்றன. "அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பார் அறிவிலார்" என்கிறார் திருமூலர். மற்ற உயிர்களிடத்தில், அன்பு செலுத்துவதே சிவனை அடைவதற்கான வழி என்பதை, சைவ இலக்கியங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. 'எல்லாரும் இன்புற்று இருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறொன்று அறியேன் பராபரமே' என்ற தாயுமானவரின் வரிகள் உலகளாவிய நேயத்தைக் கற்பிக்கின்றன. "என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே" என்ற அப்பர் பெருமானின் வாக்கு, பிரதிபலன் பாராத சேவையைப் போதிக்கிறது. அடியவர்களுக்குத் தொண்டு செய்வது, இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டாகக் கருதப்படுகிறது. இது சமூகத்தில், ஒருவருக்கொருவர் உதவும் மனப்பான்மையை வளர்க்கிறது. இலக்கியங்கள் சாதி, குல வேறுபாடுகளைக் கடந்த சமத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றன. "சாத்திரம் பல பேசும் சமூகக்காரன்... கோத்திரமும் குலமும் கொண்டு என் செய்வீர்?" என்று நாவுக்கரசர் வினவுகிறார். இறைவனுக்கு முன்னால் அனைவரும் சமம் என்ற உயரிய வாழ்வியல் அறம் இங்கே விதைக்கப்படுகிறது.

உடலை ஒரு கோயிலாகக் கருதும் வழக்கம் சைவத்தில் உண்டு. "உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்" என்பதால், உடலைப் பேணுவதும், யோகம் மற்றும் தியானம் மூலம் மனதை ஒருநிலைப்படுத்துவதும் சைவ வாழ்வியலில் முக்கிய அங்கமாகும். சைவ இலக்கியங்கள் தனிமனித ஒழுக்கத்தோடு நின்றவிடாமல், ஒரு சிறந்த சமூகத்தை உருவாக்கவும் வழிகாட்டுகின்றன.

உதாரணமாக, கல்வி, வாழ்வியல் கூறு ஆயின் அதன் இலக்கியவழிகாட்டுதல், "கற்றல் கேட்டல் உடையார்" என்று கல்வியின் சிறப்பை தேவாரங்கள் போற்றுகின்றன பொருளாதாரம், வாழ்வியல் கூறு ஆயின் அதன் இலக்கிய வழிகாட்டுதல், நேர்மையான வழியில் ஈட்டிய பொருளைக்கொண்டு அறம் செய்தலை வலியுறுத்துகின்றன.

இயற்கை, வாழ்வியல் கூறு ஆயின் அதன் இலக்கியவழிகாட்டுதல், மரம், செடி, கொடி மற்றும் விலங்குகளைத் தெய்வமாகப்போற்றுவதன் மூலம் சூழலியல் பாதுகாப்பை உறுதிசெய்கின்றன. சைவ இலக்கியங்கள் என்பவை வெறும் இறைத்துதிப் பாடல்கள் அல்ல; அவை மனிதனைப் பண்படுத்தும்

கருவிகள். பக்தி என்ற பெயரில் ஒழுக்கத்தையும், அன்பு என்ற பெயரில் சமூக ஒற்றுமையையும் இவை போதிக்கின்றன. "யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" என்ற பரந்த மனப்பான்மையுடன் வாழ்வதே சைவ இலக்கியங்கள் காட்டும் உண்மையான வாழ்வியல் ஆகும். இன்றைய இயந்திரமயமான உலகில், மன அமைதியையும் வாழ்வின் அர்த்தத்தையும் தேடும் அனைவரிற்கும், இச்சைவ இலக்கியங்கள் ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்கின்றன என்பதில் ஐயமில்லை.